

Loppefiskeren, juni 1993

Polycarp Allcock var oprindelig nålemager, men begyndte at lave fiskekroge i 1803. Nogen egentlig fabrik var der ikke tale om, men blot et værksted - hvor der ikke var andre ansat end Polycarp selv.

I 1829 fik han en søn - Samuel - og da denne var 10 år gammel, begyndte han at hjælpe faderen. Fra ganske lille var han en aktiv handelsmand, og begyndte - trods sin lave alder - at rejse til de omkringliggende byer for at sælge faderens fiskekroge.

Samuel voksede op i dette lille familieforetagende på et tidspunkt, hvor industrialiseringen begyndte i England, og hans salgsture med faderens fiskekroge gav ham ideer til udvidelser af firmaet.

Det var Samuel der rigtig fik gang i foretagendet, og i 1866 var han godt etableret som krog-, flåd- og stangmager, og havde 30 mand ansat.

Produktionen af kroge skete efter gammelkendte metoder, men Samuel begyndte at mekanisere virksomheden.

I 1867 begyndte man at fremstille kroge med øje, og fik en agent i London.

Samuels tidlige entré som handelsmand betød, at han havde stor erfaring. Han var en god indkøber og en god sælger - og rejste til Amerika, Canada og Europa.

På den store engelske udstilling var der udstillet splitcanestænger i 1851 - men de blev ikke populære, nok på grund af den ringe kvalitet.

Disse stænger skulle senere vise sig at blive populære, da Allcock og andre firmaer begyndte at lave den i 1870-erne.

I 1880 var der 400 mand i arbejde på fabrikken - og det var en af de største fabrikker i verden, der udelukkende fremstillede fiskegrej.

Samuel Allcock åbnede i 1890-erne en fabrik/farm i Spanien, hvor man producerede/avlede silkeormegut. Firmaet blev eksperter i laksegut. Andre firmaer havde besvær med at lave laksegut med tilstrækkelig styrke - og Allcocks succes hermed gjorde firmaet til det førende indenfor denne del af branchen.

Firmaet forsynede næsten hele verdensmarkedet med gut - så uanset hvad der stod på kuverten - kom råvaren næsten altid fra Murcia i Spanien, og dette eventyr fortsatte indtil der begyndte at fremkomme erstatninger for gutten.

I 1884 optog Samuel Allcock to svigersønner - A. Williams og G.E. Leach - i firmaet, og i 1902 blev en tredje svigersøn - Shrimpton - medejer. Sidstnævnte blev direktør da Samuel døde i 1910.

I perioden 1914 - 18 blev der ikke produceret fiskegrej. Som det var tilfældet med andre engelske virksomheder - blev der i stedet lavet krigsmateriel.

Da krigen var slut, blev der stor efterspørgsel på fiskegrej. Firmaet genoptog produktionen, og fik hurtig gang i afsætningen, både på hjemmemarkedet og i udlandet.

Der var imidlertid stor forskel på fiskerne i mellemkrigsårene og de der havde været kunder i Samuels tid. Tidligere blev fiskeriet dyrket af en fornem overklasse, men i mellemkrigsårene ændrede dette sig. Det betød at mennesker fra andre lavere samfundslag begyndte at interessere sig for fiskeriet.

Firmaet havde derfor fået et andet kundepotentiale, og fremstillingen af grej skete efter devisen - godt grej til fornuftig pris. Der var jo ingen grund til at bevæge sig ud på det vilde, luksuriøse overdrev - hvis man ikke kunne sælge.

Det er umuligt her at opliste firmaets produkter, men en af grunde til firmaets succes var "Aerial"-hjulet, der den dag i dag værdsættes af samlere og fiskere både hjemme og i udlandet.

"Aerial"-hjulet blev lavet i mange varianter - og en enkelt type blev lavet helt frem til 1971 !!

Anden verdenskrig greb forstyrrende ind, men da denne var overstået, og Europa genopbygget - var der et enormt marked for fiskegrej. Man havde jo set i mellemkrigsårene, at det ikke kun var den finere landadel og højtuddannede mennesker, der ville fiske. Denne udvikling tog for alvor fart efter anden verdenskrig - fiskeriet blev en folkesport.

Allcock var på et tidspunkt den største fabrik for fiskegrej i verden, men under anden verdenskrig blev fabrikkens værktøj, forme m.v. opbevaret i Birmingham. Denne by blev udsat for det kraftigste bombardement - og alt blev ødelagt. Produktionen kom dog igang igen.

I 1963 blev Allcock overtaget af Cope Allman Group, der også havde overtaget det gamle hjulfirma J.W. Young. Denne Cope Allman Group solgte dog allerede i 1965 til det amerikanske Shakespeare. Det amerikanske firma begyndte aldrig at producere i den gamle fabrik. Det var et handelsforetagende, som importerede fra østen, og solgte under navnet "Noris Shakespeare". Fabrikken nedbrændte i 1966.

Dette blev "begyndelsen til enden", idet kvalitetsbevidste lystfiskere ikke købte de nye varer.

Vi skal derfor ikke mere gense firmaetsbomærke - hjorten - på nyt grej, -kun som samlere. HVJ=

Wholesale only

Founded 1803

D E M E N T I

DER HAR VÆRET VEDVARENDE OG HÅRDNACKEDE RYGTER, FRA SÆDVANLIGVIS DYBT UPÅLIDELIGE KILDER, AT GRUNDEN TIL LOPPEFISKERENS FORSINKELSE SKULDE SKYLDES REDAKTØRENS RENDEN MED FRUENTIMMERE OG ØVRIGE SKØRLEVNEDE. DETTE ER NATURLIGVIS PURE OPSPIND. FORSINKELSEN SKYLDES FOR MEGET ARBEJDE, FOR LIDT FRITID - OG ÉN 3-4 ANDRE NOGET DÅRLIGE UNDSKYLDNINGER.

M.A.O. UNDSKYLD FORSINKELSEN - OG FORSAT GO' SOMMER

MED VENLIG HILSEN
HEINZ GERHARD